

Válka o vodu v ČR začíná! Které ministerstvo bude na straně lidí?

Tisková zpráva Alternativy středočeské D3
Praha, 18. 7. 2018

Žluté travníky, vyprahlé zahrady, mrtvé lesy, pole, na nichž nic neroste, krajina měnící se pomalu v poušť... Kdysi zcela nereálná představa se pomalu začíná měnit v reálnou možnost. Česká republika se mění v oblast sucha, srážkový deficit zde trvá nepřetržitě od roku 2014, a ani výhled do budoucna není lepší. Způsob, jakým danou situaci stát řeší, je podivný a měl by nás vést k ostrážitosti.

Existuje vládní strategie, jak by se Česká republika měla přizpůsobit klimatické změně, a Ministerstvo životního prostředí má plány, jimiž chce umenšovat negativní vlivy katastrofálního sucha. Opačnou strategii však zastává Ministerstvo dopravy, které prosazuje projekty, které důsledky sucha v budoucnu výrazně zhorší. Ohrožuje tím přírodní zdroje, a v důsledku i občany. Chová se jako mafie, která chce i za cenu zničení nenahraditelných přírodních zdrojů prosadit zájmy stavební lobby a mezinárodního obchodu bez ohledu na potřeby obyvatel.

Skvělým příkladem je plánovaná středočeská dálnice D3 (dále jen SD3), která přímo ohrožuje vlastní vodní zdroje mnoha obcí na Benešovsku a v jeho okolí. Šedesátikilometrový úsek kontroverzní dálnice je veden složitým terénem, a stavba si proto vyžádá obrovské zásahy do krajiny a náročná stavební řešení – mj. budování desítek mostů a mnoho tunelů. Mnohaletá výstavba i následný provoz dálnice citelně ovlivní vodní a tepelný režim krajiny nejen přímo v trase SD3, ale i v okolní krajině. Jejich obyvatelé to tvrdě pocítí: ztráta vody ze studní, vysychání a znečištění krajiny a vodních toků v okolí dálnice a s tím spojený pokles zemědělského i rekreačního potenciálu celého území. Krajský úřad i Ministerstvo dopravy přesto vyvíjí tlak na obce, aby s dálnicí souhlasily. Stavba SD3 v navrhované trase je však nejen v rozporu s plány Ministerstva životního prostředí, schválených vládou, ale je v rozporu také s vodní legislativou České republiky, aktuálním Programovým prohlášením Rady Středočeského kraje v několika bodech týkajících se ochrany přírody a vodních zdrojů, a dokonce i se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady o ochraně podzemních vod.

Nechte se připravit o vlastní zdroje vody – my vám prodáme jinou.

Víte tedy stát, že hrozí sucho a že obyvatelé jím jsou reálně ohroženi? Ví to moc dobře. Ministerstvo dopravy a stavební loby však zvyšování vodního dluhu v krajině a ztráta vody ve studních lidí vůbec nezajímá. Za každou cenu preferují stavbu SD3 – a tím i „uzamčení“ zákazníků na vynuceném nákupu vody. Předem je totiž známé, že očekávaný nedostatek vody bude znamenat další výstavbu, tentokrát vodovodních přivaděčů. Spojení dodávky pitné vody s výstavbou dálnice však může být i vhodná strategie, jak lidi v budoucnu ovládat či vydírat. Dodatek je nutné také to, že ani Želivka, z níž mají být o vodu připravení obyvatelé zásobováni, není bezedná.

Alternativa

Náklady na pořízení 1 km SD3 vyjdou na 1 miliardu korun, celkem tedy na 60 mld. Kč; a k této obrovské investici stále chybí objektivní analýza nákladů a přínosů. Drahá a účelově nejistá dálnice by navíc mohla být v provozu přinejlepším až v roce 2030, neboť je již nyní jasné, že se stavba kvůli chybám v projektu i odporu obcí výrazně prodraží a časově protáhne. Dálnice, která bohužel neuleví souběžně vedoucí silnici I/3 (Benešovské) a ani nemá odpovídající napojení do Prahy, by nakonec posloužila hlavně zahraničním kamionům a v důsledku by vedla k celkovému nárůstu automobilové dopravy. Místním lidem se to nelíbí, neboť právě je by postihly negativní důsledky – vedle ztráty vody

především hluk, jedovaté zplodiny, prach, stres a zátěž obcí při objížďkách v době uzávěr dálnice (SD3 nemá naplánovány a ošetřeny objížďné trasy).

K problematickému projektu dálnice existuje alternativa v podobě desetinásobně levnějšího projektu, prezentovaném na webových stránkách iniciativy Alternativa středočeské D3. Ten nepočítá s devastačními zásahy do krajiny a spočívá zejména v modernizaci silnice I/3 („Benešovská“) včetně obchvatů obcí, mimoúrovňových křižovatek a navýšení počtu jízdnic pruhů. Málokdo tuší, že tento projekt je z větší části naplánován – příliš se o něm totiž nemluví. Na jeho realizaci stát kvůli vidině dálnice nijak nespěchá. Bohužel ne v zájmu občanů, ale hlavně spekulantů, některých politiků a především firem majících z projektu dálnice zisk.

Pavel Šidák